

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy órára	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Urinca 276. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér.
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Apponyiék nálunk.

Nagybecskerek, aug. 4.

(Δ) Alig volt nálunk könnyebb helyzete a kormánynak az ellenzékkel szemben, mint most van Szapárynak. Egyfelől a függetlenségi és negyvennyolcas párt a maga életképtelen merevségével s makacs ragaszkodásával az ezidőszerint megvalósíthatatlan magas ideák iránt; másfelől az ugynevezett „nemzeti párt” a maga kapcsolódásával, habozásával és irány nélküliségével.

Ez a párt az, a mely a szó legszorosabb értelmében nem leli honját e hazában. A legutóbbi téli választások alkalmával annyi munkát és annyi erőt pazaroltak el, hogy az eredménynek, ha munkálkodásuk nem lett volna alap nélküli és meddő, óriásinak s meglepőnek kellett volna lennie. S ime, mindennek éppen az ellenkezője történt. Ma ez a párt szomorúabban, czéltalanabban áll a parlamentben, mint valaha. A nemzet rokonszenve, — a melyre pedig annyira szeretnek appellálni beszédeikben, — nem kíséri őket működésükben, a melyet gyengének, kicsinyesnek s mindenképp felett czéltalannak talál s a melyből hiányzik az, a mi minden politikai akciónak kell, hogy alapját képezze: az ésszerűség és következetesség.

Maga a párt nagynevű vezére experimentál és duzzog. Duzzog a

nemzetre, a mely nem emelte fel eléggé, duzzog a kormánynak, a mely nem fogadta be, s duzzog a pártjára, melyet önmaga sem talál eléggé életképesnek. Hosszu orru vitézekkel, a kik nyújtózkodnak és haboznak, nehéz harcra szállni. Nincs hát megelégedve velük s experimentál a nemzettel, a melyet mindenképp arról akar meggyőzni, hogy ő az egyedüli, a ki ismeri az ígéret földjére vezető utat.

A birodalom, a melyben az ő álmai uralkodnak, csakugyan az „ígéretnek” földje. Ígérettel dolgozik s hivatottak itt is, ott is. Aféle elégedetlen egzisztenciák kicsinyben, a minő vezérük nagyban. A kik teret keresnek, a hol eszméiket, a melyeket eddig sehol sem fogadtak el, érvényesíthessék s érdemeikre, a melyeket képzelegnek, méltányolást nyerjenek.

Az efféle politikai filloxeráktól nem ment egy vidék sem s megteremnek azok felénk is. A nemzeti párt az elmúlt választások alkalmával a mi megyénkben is sokfelé kitűzte zászlaját, de diadalra nem vezethette sehol sem. A nép nem vak, a mint ők hiszik, hanem lát. És látja egyesek stréberkedését és nagyratörését, de nem hiszi és főleg nem bizik nagyhangú és honmentő frázisaikban, a melyeket szerteszét pattogtatnak s a melyek épp oly üresek és felfújtak,

mint ők maguk. S mert tán egy-két esetben jól eljárak klienseik ügyében, hivatottaknak érzik magukat arra, hogy felforgassák a létező közállapotokat s egy új édent teremtsenek, a melyre senki sem vágyik s a melyet senki sem keres.

Törekvéseik, akna munkájuk nem mai keletű. Régebben keletkezett már s csak egy hibája van, az: hogy az a robbantó anyag, a mivel ők dolgoznak — vizes. Vizes az anyag és vizesek az emberek. Nincs programjukban egy szemernyi sem, a mivel akár lelkesíteni, akár kapacitálni tudnának. A frázisokban a józan nép nem hisz s ígéreteikben, a melyek a rendes észjárás határait és előrelátását túllépi, nem bizik. Tudjuk jól, hogy a tüzet, a mely csak a fantáziájukban létezik, most szitják erősen. Jól táplált, vérmes, erős tüdők élesztik dühvel és fanatizmussal. Vad mérgük, úgy hiszik, tovább terjed a légben s az atomokkal magukba szivják azok, a kiknek szánva van.

Tudjuk mindezt jól s tudjuk azt is, hogy az egymás által élesztett mesterkelt akciónak mi lesz az eredménye. Kudarcz, a mit vallottak eddig s a minek részesei lesznek ezután is.

A kormány szilárd, erős és következetes, ők gyengék, erőtlének és kapcsolók. A kormány cselekszik, ők

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

„Mindez csak álom!”

Irta: Bede Jób.

Milyen messze, de messze elmaradtak már mögöttem az Érmellék édes, délibábos rónái; elveszték a kanyargós országutakon túl a szelid völgyek a Magura aljában; nem hallottam a Krassna csendes zakatolását sem és a hol kétszer nyílik virág és a hol hosszú nyarat tartanak az alacsony dombok, barátságosabb, melegebb csengése van a hangnak, hangosabb dobogással ver a szív — drága szép tájak bizony elmaradtak mögöttem már rég és ha lehunytam is szememet, csak szakgatott, félig színezett képeket láthatok belőlük. A többit elmosta a körülöttem tusakodók zaja, kik az életért és az élet hiúságaiért viaskodtak úgy, hogy szinte pesszimistikussá válik az embernek a hangulata.

És kegyed, a ki most is, egész bizonyosan ott ül a s.ödi kastély verandáján, olvasva a Tennyson idilljéből a romantikus és csodásan csengő sorokat, kegyed Jolán, megérti úgy-e, hogy így térve vissza oda, megfásultan, unalmasan és egy szemernyi lelkesedés nélkül — el kellett, hogy kerüljem a kastélyt, a maguk rózsatelepét. A fenyvest meg a kerti lugasokat, a magas csigadombot, melynek tetején még fénylik a nyári lak tornya s aljában még sze-

relmes történeteket regélnek az ér pilangói.

A fogadóba szállottam; nem ismert már senki. De én mindannyikat fölismertem. Hisz nem változnak arrafelé az emberek, csak a haj fehéredik; az arc, a szem a régi étellel van telve és boldogságot sugároz. A vendéglős utálatos udvariasan fogadott és bizonykodott erősen, hogy akad ide rendezsen uri vendég: csak maradjak az étteremben, inkább leül ő is és beszélget addig, kora lesz aludni még.

Kora lesz aludni még igen. Nyissuk ki az ablakot, úgy gondoltam és néztem ugyan azt az égboltozatot, mely ezeiőt tiz esztendővel is szakasztott ilyen kellett, hogy legyen és mégis gyönyörűsegebb volt, tisztább és csillagosabb. Hallgassam a vendéglőst, a ki egész tiz esztendőnek a történetét csak annyiban tudja elmondani, hogy „épült egy fényes vigadó, meg a t. karékpénztárnál sikkasztottak”. De olvasni tudtam a hallottakból: a kor szelleme megérintette a városkát, egynéhány ember szerencsétlen lön, a többi, a nagyobb rész, boldog még, a régi.

Itt a vendéglő homályos szövegében ülve, éppen elvonultattam magam előtt emlékezetemben a jellegesebb alakokat, a kik hozzánőttek a gondolatmohos s valahányszor az a vidék az eszembe jutott, ők is eljöttek, gyönyörködtem bennük és a melancholikus hangulat oszlott.

De a másik pillanathban nyílt az ajtó és

tudja-e ki jött? A bolondos Stadion Jenő. A kinek az a szép birtoka volt a maguké mellett, a széles buzaföldekkel, meg a szőlővel. A kinek három megyére szólóan híresek voltak a lovai s a tehenei tejének a haszna fölött tiz megyei hivatalnoknak a fizetésével. Minő hóbortos dolgokat követett el a nagy vagyonból! Hogy kaczagott rajta a vidék! Szökökutjai, mesterséges csónakázó tava, estélyei, mulatságai milyen híresek voltak.

De mi történhetett vele, Istenem! Hisz ez a Stadion Jenő képes elrontani összes fölvevéseimet, a miket az idők itteni folyásáról magamnak alkothattam. Ez a Stadion Jenő tiz év alatt hogy megvénült és hogy megkopott! Kabátja egy ócska szalonkabát telve zsirfoltokkal, a cipője legalább is két éves cipő. Aztán meg alázatos, udvarias. Zajos, rikító társasággal jön, félselyem ruhába öltözött hölgyekkel, színésznőkkel és színészekkel.

— El is feledtem mondani — szól a vendéglős hogy most színház is van nálunk. Még pedig nagyon érdekes Stadion, a ki, tetszett hallani? pazarul bánt a vagyonával, legutóbb abba fogott, hogy egy fiatal szép lányba beleszeretett és kitanított a színésznőnek. Hogy, hogy nem, de a mire a lány (Vermet Gizinek hívják) kiképződött, Stadion abba fogott, hogy beállott komédiás direktornak. A mig pénz volt, jól ment minden. Vermet kisasszony is a társulatnál volt. De csak egy fél évig tartott az egész.

akadékoskodnak. A kormány iránt van bizalom és hitel, őket idegenkedéssel s hidegen fogadja mindenki.

Turbulens elem találkozik mindenütt s azzal szövetkezni könnyű. Hanem, a ki az iszapban járkal, ne féltse nyári ruháját s legyen elkészülve rá, hogy vagy piszkosan melekül, vagy a mocsárba ful.

A hadsereg köréből. A közös hadügy-miniszterium rendeletet bocsátott ki, mely szerint azok az egyéves önkéntesek, kik tenyleges szolgálataikat a kezelő vagy az élelmezési csapatnál akarják teljesíteni, nem léptethetnek elő címzetes altisztekké és azok az önkéntesek, kik a tartalékos tiszti vizsgát előreláthatólag sikerrel fogják kiállani, kinevezendők címzetes szakasz vezetőkké.

Bismarck jeni beszéde. Bismarck jeni beszédéből, a melyről röviden már megemlékeztünk, különösen a következő részletet tartjuk kiemelendőnek:

Az alkotmányos monarchia lényege, a monarchikus akaratnak a kormányzott népek meggyőződésével való együttműködéséből áll. A kölcsönös egyetértés szükséges a törvények megváltoztatásához, különben a burocracia uralkodni fog. Az igaz, hogy a mit a titkos tanácsos a zöld asztalnál tervez, azt a sajtó korrigálhatja — ha szabad a sajtó. Csak hogy a sajtó nem marad szabad Vesztedelmes kísérlet ez, ma Európa czentumában abszolutisztikus veleltasokra törekedni, akár támogatják azokat papi részről, akár nem. Én soha sem voltam abszolutista és öreg napjaimra sem leszek az. Jövőre a politikai meggyőződés megszilárdítására kell törekednünk a közvéleményben és a parlament. (Tetszés.) Ehhez az szükséges, hogy főleg a parlamentben egységesebb legyen a nép akarat, mint eddig volt. Ha olyan parlamentet akarunk, a melyben nemzeti érzületünk és közvéleményünk igazán kifejezésre jusson, akkor elnököknek kell lennünk azon különbségek iránt, a melyek az egyes párttörödeléket egymástól elválasztják. Azt akarnám, hogy a parlament állandó többséghez jusson, mert a nélkül sohasem fog azzal a tekintéllyel birni, a melyre szüksége van. Mindinkább az aka-

démia nimbuszába jutok (a herczeg e közben a küldöttség körébe lépett), a melyben most vagyok és azt képzelem, mintha itt a kathedrán ülnek. (Nagy derűtség.) Kötelességemnek tartom, — mert azt hiszem, hogy a nagy politikára nézve honfitársaink között a legtöbb tapasztalattal bírok, — hogy ne hallgassam el azokat a benyomásokat, a melyeket bennem olyan rendszabályok keltenek, a melyeket téveseknek tartok. Mint államkancellár lelkiismeretem szerint cselekedtem és el vagyok tökéve, hogy mint magánember is lelkiismeretem és politikai kötelességérzetem szerint fogok cselekedni, bármi legyen is a következése.

A balászfalvi érseki szék.

Nagy-Becskepek, augusztus 4.

(—s.) Vancsa Jánosnak, a balászfalvi érseknek halálával egy igen nagy fontosságú egyházi állás üresedett meg, melyre ugyan az elhunyt érsek is minden tekintetben érdemes férfiú volt, amennyiben nemcsak emelkedett jellemű és fenkolt gondolkozású főpap vala, hanem egész életén keresztül őszinte híve volt a magyarok és magyar románok közötti békés modus vivendi eszméjének. Csak hogy ez a kielesedett nemzeti viszonyaink közepette még mind nem elég. A román nemzetiség kebelében lelketlen hazáruólók oly gyűlöletes hangulatot szítanak a magyar állameszme és annak fennállása ellen, még pedig túlzott, elferdített és valótlán vádakkal, melyeket a magyarság terhére rónak, hogy mindezek ellenében távolról sem elég. Ha egy egyháznagy a haza érdekeit csupán e vádaskodások közönyös vagy talán elítélő megfigyelésével véli megvédeni, hanem itt a pozitív és határozott cselekvés terére kell lépnie, s konkrét eszközökkel és módon kell akadályokat gördítenie a nemzeti izgatás útjába, mert különben az agitáció elharapódzik. Szóval az olyan exponált helyzetű állásokra hivatottaktól, minő a balászfalvi érsek, a magyar államnak rendkívüli tevékenységet kell kívánnia saját érdekében.

Vancsa János e rendkívüli mértéknek nem felelt meg. Tevékenysége nem volt olyan pozitív és határozott, hogy a magyar állam érdekében sikereket mutatott volna föl, s ennek folytán természetesen a nemzeti izgatás termézetesen a nemzeti izgatás termétt gyümölcsöket. Vancsa oly annyira át volt hatva a magyarok és magyar románok közti békés viszony győzelmének reményétől s oly annyira meg volt győződve ennek szükségszerű és okvetlen bekövetkeztétől, hogy egyházmegyéje zavargó elemei ellen megtorló intézkedéseket alkalmazni szükségtelennek tartotta. Ez az oka annak is, hogy a hirhedtté vált laczfalusi lelkész, Lukácsot sem tartotta szükségesnek megrendszabályozni, pedig hatáskörébe tartozott volna. Az események — sajnos — azt igazolták, hogy az ilyen magatartás nemcsak nem közömbös, hanem egyenesen veszélyes a magyar államra nézve, s azért most, midőn a balászfalvi érseki szék ujonnan lesz betöltendő, az ország méltán azon várakozással néz elébe a kinevezésnek, hogy az új érsek elődjének jeles tulajdonságait a hazafiasság, szigorúság és erélyesség tulajdonaival egyesítse magában. A jelölteket az egyházi szinodus kandidálja ugyan, de a kinevezés jogát, tehát a döntést Ó Felsége gyakorolja apostoli királyi jogainál fogva a miniszterium, illetve a szakminiszter felelőssége mellett, még pedig oly módon, hogy újabb jelölést is elrendelhet, ha a kandidátusok közül egyiket sem látja kinevezésre érdemesnek. Ennél az állásnál a hangsúlyozott nemzeti körülmények miatt kétszeres fontosságban tűnik föl annak jelentősége, hogy a magyar királyt ilyen legfőbb kegyuri jog megilleti, s hogy a magyar kormánynak elhatározó befolyása van az állás betöltésére. Ezen speciális okok miatt, melyek nálunk Magyarországon dominálnak, csakis ez a kinevezési rendszer, amely különben századokra visszanyúló történeti multtal bír, az egyedül indokolt, mert csakis ez hozhat összhangot az egyház és az állam

A Stadion társulata falvakba, meg apróbb városokba szorult, Vermet kisasszony pedig híres színésznő lett és nagy szinpadokon aratta dicsőséget. Stadionnak végkép lejárt, utcai koldusok sem irigyelhetik a sorsát. Most idekerült a trupp.

Idekerült a trupp. Ugy mondja est a vendéglős, mintha semmi különösebb jelentősége nem volna, hogy Stadion eljőjön arra a helyre, a hol őt dugzaságában ünnepelték, eljőjön és kolduljon egy-egy forintot belépő jegyekkel kenyeret. A szenedékek milyen hosszú láncza kellett, hogy végig verje őt, míg ennyire jutott.

A társaság a szoba közepén egy hosszú asztal mellett foglalt helyet. Most láttam, hogy nem csupán színészek meg színésznők voltak ott. Velük jött a város gentry fiatalágából három négy és a cigányt is magukkal hozták. Eljöttek: Zéron Feri, a kinek mindig erős oldala volt s kaland és az asszonybolondítás a tanyán is, meg a megyebálon is. Nagy Jankó, a felpupos dugzasdag peéri birtokos és még egy kettő az újabb nemzedék közül, bő tárczákkal és hangos beszéddel, a kiket nem ismerem.

A pinczerek sürögnek-forognak. Kardalosok és kardalosnők a gentri-ifjakhoz utasítják őket, mikor a vacsorarendeléstől van szó. Tüzes kedv és kiapadhatatlan szurós humor lakik a társaságban. De mindnyájuk között egy elegáns hölgy válik ki. Hosszu derekú érő fekete haja van, úgy tud mosolyogni, mint egy ártat-

lan gyermek és szemének a tekintete mégis szenvedélyes. Karcsu, gyönyörű leány. Bizonyos tiszteletteljes megkülönböztetéssel vannak iránta. Az asztalfőre ül és mint egy királynő, ugy osztja a parancsait. Kalapját, napernyőjét, a felöltőt és keztyűt négyen is ragadják a kezéből és boldog, a kit ekösbent telt karjának a könyöke érint.

Ha nem is mondja a vendéglős, kitaláltam, hogy a napszámosok között ez a királynő Vermet Gizella; a híres operett énekesnő, a ki hajlott egykori patronusának a könyörgésére és — amugy nyár lévén — eljött egy-két előadásra, kiségeteni a társulatot.

— Mert nagyon szomorú a helyzete a truppnak — beszélte a vendéglős. A színházat egyáltalában nem járják. Stadion szégyenlette sorra venni a várost és vidéket és invitálni az urakat az előadásra, mint a hogy itt szokás és illik. Az urak meg nem szeretik nézni a Stadion vergődését, a ki maga is játszik minden darabban. A színészek adósságból éltek és petroleumra sem volt pénz. A szép Gizella csakugyan változtatott sokat. A „Lili“, „Rip Rip“ minden jegye előre elfogyott. Ma egészen zsufozásig volt a színház, felémelt helyárrakkal. „Szép Heléna“ ment a Gizella első felléptével.

Hát „Szép Heléna“ ment a Gizella első felléptével s az ünnepelt művésznővel jöttek most a kollegák és az első gárda.

Unalmas és fárasztó nekem az ilyen mulatozást nézni, a minőt nagyban és kicsinyben mennyit láthat az ember! Hamis minden hang ott és nem lehet hinni egy szóban sem, a hol félreismeret félistennők, meg félistenek társasága jön össze és egy ünnepelt színésznő, bukott ur és félszü fiatalág. Későre járt már az idő. A város aluvóban volt, a bakterek megindultak a gyalogjárókon, a ritkásan álló lámpásokat eloltogatták az utcákon. Az égből egy darab kíváncsi szemekkel benézett az ablakon és csodálkozott, hogy még most is vannak a vendéglőben. Azt gondoltam, legjobb lesz behuzódni a szobámba és álmodni a régi szép időkről.

A mig mentem volna azonban, láttam egy mozdulatot és hallottam egy mondatot, a mi jelentékenyen hozzá tartozik a Stadion Jenő tragédiájához.

Arról volt szó, hogy miképen helyezkedjenek el a hosszú asztal mellett. Gizella már az asztalfőnél ült.

És Stadion kiszemelt magának közvetlen mellette egy helyet. Helyet a művésznő baloldala mellett. Ott fog ülni. És mire belemelegszenek a bő vacsorába, eldicséri a mai est dicsőségeit. A jelenetet, melyben oly kegyetlen öntudattal énekelte a leány, hogy:

— Mindez csak álom. Mikor olyan közel volt hozzá és lehellete érintette a fődétlen, rózsás vállát. És mikor ő, a pásztor, elrabolja Helénát

közi viszonyokba. S azért Nagyvárad tudós főpapjának, bármily ékes szónoklatban és bármily tudományos alapon fejtette és ki nézetét, azon véleményét, mely a magyar király ezen legfőbb kegyuri jogát vitatta sőt tagadásba is vette, minden igaz hazafinak a leghatározottabban el kell ítélnie.

Szapáry Gyula gróf és Csáky Albin grófnak, kiktől a kinevezés nagy részben függ, hazafiságában és tapintatos körültekintésében nincs okunk kételkedni, hogy azt az egyént fogják Ő Felségének kinevezésére ajánlani, ki a haza érdekei szempontjából a legalkalmasabb és legmegbízhatóbb, s aki egyuttal képes lesz oly irányban hatást gyakorolni, hogy az izgatásokkal félre vezetett híveit felvilágosítsa és meggyőzze arról, hogy ebben az országban mind n ajku állampolgárnak jogai teljesen egyenlők.

A kinevezés bizonyára egyuttal ismét egy meghazudtolása lesz az ellenzék azon vádjának, hogy Szapáry Gyula gróf a nemzetiségekkel párt-érdekek kedvéért paktál.

HIREK.

Torontálvármegye közigazgatási bizottsága e hó 8 án Rónay Jenő főispán elnöke alatt ülést tart.

Tejjel öntözgetett menykő. Hétfőn délután történt, hogy az akkor dühöngött vihar alkalmával egy villám beütött Micsik Mátyásnak a muzslyai telepen levő házába. A villám előbb a tetőt ütötte keresztül, majd az ablakon át a szobába hatolt, s leszedte a falról az összes képeket és diszitményeket, végül pedig felgyújtotta a padlót és egy padot, a mely a szobában állott. Emberéletben szerencsére nem esett kár, de a villám gyújtotta tűz egyre jobban égett. A szomszédok segítettek a házigazdának az oltásban, s erősen locsolták a tüzet — tejjel, mivel köztük az a babona van elterjedve, hogy a villám okozta tüzet vízzel nem lehet eloltani. A lángok aztán meg is szelidültek a tejtől, s a tűz csakhamar el lett fojtva.

Nagy ékszerlopás czim alatt lapunk tegnapi számában említettük, hogy Simonsich Géza, nagyszentmiklósi kir. közjegyző ismeretlen tettesek betörték, s onnan ékszereket loptak el. Az esetről ujabbán a következőket írja a „Kikindai Közlöny”: A folyó évi július 30. és 31-ike közti éjjelen Simonsich Géza kir. közjegyző

örökre. Szívében ah! feltört a régi szerelem, mely őt ehhez a gyönyörűséges leányhoz vezette s a mi megölte az ő élete boldogságát. Átvillant az agyán egy terv, merész, de pompás gondolat. Ha szeretné őt ez a drága leány, ha lenne az ő hitves-társa, maradna a társulatnál és emelné azt, jobb napok virulnának és egyszerre elmulnának a szenvedések. Mindezt meggyőzően és pathoszszal el fogja neki mondani, sutogva, szerelmesen vacsoraközben.

És széket emel, hogy oda tegye Gizella mellé. Le akar ülni.

A leány azonban megrántja a szemöldökét és egy tekintettel, melyben benne van mindaz a gög, a mivel egy kopott kabátu embert megölni lehet, utálat, a mit az elzüllöttség láttára érezünk, egy rettenetes és megvető tekintettel meg kézmozdulattal azt mondja:

— Üljön távolabb!

Igen, Stadion Jenő, ön üljön távolabb, önnek lejárt a világa, ön hálát adhat, hogy a primadonna odáig alázkodott, hogy eljött önt kisegíteni, de üljön távolabb; nemes

nek a város központjában levő lakásába eddig még ismeretlen tettes az utca feleli egyik ablakon keresztül betört s elvitte a közjegyzőnek arany zsebóráját és pénztárczájának körülbelül 70–75 frnyi tartalmát; elvitte azonkívül a szomszédaszobában alvó, s pár órára családi ügyekben itt időzött Zsíros Lajos nagybecskereki kir. törvényszéki elnöknek arany zsebóráját, valamint a pénztárczában volt 400–500 forintnyi készpénzét; a ragadós ujjú vendég elvitt azonkívül még néhány arany és ezüstértéktárgyat s így a körülbelül 800 forintnyi értéket képviselő zsákmánnyal ellillant. Nevezetes a dologban az, hogy a lakás mindegyik szobájában aludt valaki s mind ezek daczára a tolvajt nem vették észre és nem hallotta senki. A csendőrség a legerélyesebben nyomozza a tettest.

Üresedésben levő állások. A káránsebesi királyi törvényszéknel a tárgyi és szövegi állás van üresedésben. A javadalmazás 1000 frt fizetés, 300 frt pótlék és 200 frt lakbér. Pályázati kérvények a szegedi főügyészhez 14 nap alatt adandók be. — Törvényszéki jegyzői állás a nagybecskereki és lugosi kir. törvényszéknel töltendő be. A javadalmazás 800 frt fizetés és 150 frt lakbér. — Aljárásbírói állás pedig a billédi kir. járásbírósnál jött üresedésbe 1000 frt fizetés és 200 frt lakbér javadalmazással. A pályázati kérvények ezen állásokra az illető törvényszékhez adandók be szintén 14 nap alatt.

Telefonos községek. Annak idején említettük, hogy a török-kanizsai járás főszolgabírája mozgalmat indított meg az iránt, hogy a járás községei telefonhálózattal kapcsolassanak össze. A mozgalomnak sikere lett, mert a kormány a hálózat létesítéséhez az engedélyt már megadta. A központi állomás a kanizsai postán lesz, hol 30 krnyi díj mellett a telefont bárki használhatja. Hogy a közigazgatás terén a telefon, mely a főbírónak lehetővé teszi a község előjáróival és jegyzőivel való szüntelen és közvetlen érintkezést, előre kiszámíthatlan előnyökkel fog járni, az bizonyos. S azért meg vagyunk győződve, hogy Tallián Emil főbíró üdvös kezdeményezésének csakhamar lesznek utánpótlói és követői. Most Oroszlámos és Feketető községek is kéri felvételüket e hálózatba.

Háromszoros gyilkosság. Lapunk táviratai között röviden már említettük, hogy Békésen egy B. Vass István nevű földmives agyonlőtte apását és halálos sebet ejtett feleségére és a sógorasszonyán. Ez esetről ujabbán a következőket írják: Vass István, ki már katonakorában is követett el gyilkosságot, de idővel kisab-

dolog volt annak idején, régen, az ön segítségével is, de most másé itt a hely, a Nagy Jankóé és a Zeron Ferié.

Stadion távolabb ül és lassanként lekerül az asztal végére a kóristák közé, kik az első tíz perczen már annyit ittak, hogy angolul akartak beszélni. Ő is felvett egy üveget, kiürítette fenéig. Aztán beletemette két tenyerébe a fejét és nehéz, fuldokló zokogás fogta el. A társaság azt mondta rá, hogy ez a bornak a különös hatása.

A cigányok pedig igyekeztek eljátszani azt a dalt, a mit a színházban akkor huztak, a mikor Paris Helenával szerelmeskedik és:

— Mindez csak álom... álom...

Ezt a történetet, Jolán, azért irtam meg kegyednek, hogy tegyenek valamit a Stadion Jenő érdekében. Próbálják meg most (a míg a művész még közelében és mégis olyan távol van tőle), megkínálni valami gazdasági felügyelői, vagy efféle állással az uradalomban. Azt hiszem, hogy most már legyőzi a büszkeségét és elfogadja.

dult s Békésen megnősülvén, öröklött vagyónának nyakára hágott, utóbb ivásnak adta magát s elidegenítette magától a feleségét, a ki végre hazamenekült szülői házába. A gonosz ember tegnapelőtt éjfél tájban bekopogtatott apósa, Gábor János vásártéri lakására, a hol felesége és három gyermeke tartózkodott. Először kis leányát kérte ki az ablakon s megcsókolgatta. E közben az apósa is kiment. Vass a gyermeket az ablakon át gyöngéden visszatette a szobába, megfordult s az öreg Gábor Jánost két lövéssel leterítette. Az öreg azonnal meghalt. A gyilkos ekkor a ház elé huzódott s a zajra kisiető nejét, ki a szomszédoktól várt segítséget, szintén lelőtte. Az első lövés a szerencsétlen asszony mellé furódott. A gyilkos látta, hogy először nem elég jól célzott s hozzá ugorva egy második lövéssel szétronosolta a tenyerét. Harmadszor is rálőtt, azután hátat fordított a háznak. Vasnének még volt anynyi ereje, hogy bevánszorgott a szobába. Ott azonban ajultán roskadt össze s most a halállal vívódik. A két gyilkosság után Vass a testvéreihez ment, de előbb egy csapszékben jól bepálinkázott. Bátyját, Vass Mihályt, már régóta zsarolja s haragszik rá, mivel őt mélyen lenézi. A mint betoppant hozzá, dulakodást kezdett vele. Miután sógorasszonyát, Vass Mihályt egy lövéssel leterítette, bátyjára rohant, ez azonban hosszas birkózás után kicsavarta kezéből a revolvert s ártalmatlanná tette. A gyilkos vad zokogás közt követelte, hogy pusztítsa el: „Már ugyis vége mindennek, mondotta. Megöltem az apósomat, a feleségemet és a te feleségedet is.” De Vass Mihály egy ujjal sem nyult az öcséséhez, hanem sirva ráborult a feleségére. A gyilkos elszaladt. Hétfőn éjjel az aradi csendőrszárnyparancsnokság két altisztje letartóztatta a békési határban s meglánczolva kísérte Békésre.

Irodalom és művészet.

* Az „Élet” — kéthetenként megjelenő folyóirat — pendítette meg először a leánygimnázium eszméjét, mely a társadalom minden rétegében élénk tetszésre talált s az intézet már a folyó év őszén életbe lép. — Az „Élet”, melyet a legjelesebb magyar írók közreműködésével Vikár Béla és Sármai József szerkesztenek, folytonos figyelemmel kíséri az irodalmi és művészeti, tudományos és társadalmi élet minden jelenségét; szépirodalmi részében elbeszéléseket, költeményeket közöl, művészeti rovata a képzőművészetekkel, színházzal és zenével foglalkozik, közgazdasági rovata pedig visszatükrözteti gazdasági életünk minden jelentős mozzanatát. — Az „Élet” legújabb (13.) száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Pro és contra (leánygimnázium) Vikár Bélától; Rara avis, elb. Scossa Dezsőtől; A kereszt után jön a guillotine, költ. Telekes Bélától; Az igazi szocializmus, Mezőfi Vilmostól; Az „Othon”, Carustól; Mesnil abbé, történeti epizód, Gyöngyösi Gyulától; Programfestészet, Lyka Károlytól; „Szavazó nők” Alexandre Damas filstől; Kiváló nők életéből (Zirzen Janka), Szinyei Otmártól; Irodalom és művészet: Dura Máté „Új Élet”, Zempléni Árpád: költemények. Az „Élet” előfizetési ára negyedévre 1 forint 50 kr., félévre 3 frt, egész évre 6 frt.

Táviratok.

A magyar aranypénzforgalom. Budapest, augusztus 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) A valutatörvények még ki sincsenek hirdetve és aranypénz forgalom már is lendületet vett a magyar államkincstárban. Az állampénztárba legutóbb beszállított egy millió forintnak fele már arany volt, mivel a külfölddel való

elszámolásoknál a kiegyenlítés most már aranyban történik. A főpostánál aranypénzben veszik az összegeket, melyeket a külföldről hozzánk kiutalványoznak, mert árfolyambeli különbségtől nem lehet tartani.

Wekerle Sándor pénzügyminiszter a pénzveretések kezdetekor már 45 millió forintnál jóval többet lesz képes aranyban kiverethetni.

Az államvasutak többlet-milliói.

Budapest, augusztus 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ez év január elseje óta, a mai napig: **hat millió forinttal többet** szállítottak be az államvasutak pénztárába, mint a múlt év hasonló időszakában. Legújában is, egy millió forintot vittek be a pénztárba.

A magyar papíráradék az osztrák fölött.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy az ottani tőzsdén tegnapelőtt történt először, hogy a magyar papíráradékot magasabban jegyezték mint az osztrákot. Magyar járadék: 100.50. Osztrák: 100.45.

Tömeges kinevezések és előléptetések a posta és táviradánál.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Lukács Béla kereskedelmi miniszter a postai és táviradai alkalmazottak körében, 688 kinevezést és előléptetést fogantatosított.

Vancsa János temetése.

Budapest, augusztus 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Balázsfalváról sürgönyzik: Vancsa érsek temetése óriási részvét mellett teljes rendben folyt le. Pável nagyváradai püspök fényes segédlettel pontifikált. Jelen voltak a mihályi és lugosi püspökök is. A vármegye részéről az egész tisztikar megjelent, élén az alispánnal. Számosan voltak a küldöttségek és idegenek, a kik mind a káptalan vendégei voltak.

A kolera Európában elkerülhetetlen!

Budapest, augusztus 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlinből azt a szenzaciós hirt terjesztik, hogy Wirchow, Koch és Hirsch tanárok egy értekezletük után kijelentették, hogy a koleraának egész Európában való elterjedése, majdnem kikerülhetetlen.

Budapest, augusztus 4. (A „Torontál” ered. távirata.) Páris X-ik kerületében, tegnap koleraeset fordult elő. — Toursban egy öttagú család esett koleraába. Egy gyermek bele is halt.

Lázongó románok.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Deésről jelentik, hogy ott ma reggel következő román falragaszokat találtak: „Ébredjetek románok! Gyujtsátok föl a várost! Fogjatok fegyvereket, öljétek le a gaz magyarokat!” A hatóságok szigorú vizsgálatot indítanak.

Elhalasztott kulturregyleti gyűlés.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Balázsfalváról írják: A hetedikére híresztelt kulturregyleti nagygyűlés elmarad. Itt a magyarok ellen idegenkedésnek semmi nyoma; legnagyobb előzékenység uralkodik magyarok és románok közt. Minden egyéb hír koholmány s izgatók műve.

Garázda huszárcapitány.

Arad, augusztus 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Uj-Arad mellett, a német-sági korcsmában, Deutsch Ferencz építőmester tegnap a mint kocsisát palinkával kínálta meg, abból egy párcsöpp egy a közelben ülő huszártiszthelyettes csákószíjára fröcscent. Fleischmann 3-ik ezredbeli huszárcapitány erre mód nélkül felbőszült és négy közhuszárt hívott be a korcsmába, kikkel Deutchot — bár ez tiszteletteljesen bocsánatot kért, — kidobatta a korcsmából, még pedig oly szerencsétlenül, hogy Deutchnak egyik lába ketté tört és most életveszélyesen beteg. Az esetről már jelentést tettek az ezredparancsnoknak.

A horvát tartományi gyűlés.

Budapest, augusztus 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Zágrábból jelentik, hogy a horvát tartománygyűlést, ma királyi leirattal megnyitották.

Merénylet egy gyár ellen.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gráczból jelentik: A peggau dinamitgyár egyik munkása a gyárat, melyben több mint 9000 kilogramm lőpor van, a levegőbe akarta röpíteni. A robbanást mégis megakadályozta a gyár-felügyelő. A munkás a borzasztó tettet boszúból akarta elkövetni. A gyárat azonnal becsukták.

Orosz-német gazdasági viszony.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pétervári jelentés szerint, Oroszország a német kormányhoz kérdést intézett, hogy hajlandó-e a kölcsönös gazdasági viszonyok javítása céljából a megkezdett előértekezletet folytatni. A német kormány igenlő választ adott és legközelebb Berlinbe érkezik egy orosz delegált. A német biztosok is kinevezettek. Németország eszerint meg fogja szüntetni a differenciális gabonavámokat, viszont Oroszország mérsékelni fogja a szén-, vas- és a szövöttárak vámját.

Bismarck beszéde.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlinből jelentik: A „Tageblatt”-nak jelentik Londonból: Politikai körökben nagy feltűnést kelt Bismarck herceg jénai beszéde; a lapok szerint hallatlanok azok a támadások, melyeket e beszédben Bismarck Caprivi ellen intézett, azok e látszólagos szabadelvű fordulatok pedig csak ravasz számításból erednek.

A francia választások.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: A francia megye-tanácsos választások véleges eredménye: megválasztott 1080 republikánus és 208 konzervatív. 122 pótválasztás.

A szerb kereskedelmi szerződés.

Budapest, augusztus 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szerbiából sürgönyzik, hogy a Szerbia és Ausztria-Magyarország közti keresk. szerződés létrejött egész Szerbiában a legkedvezőbb benyomást keltette. A rendkívüli skuptina összehívása vagy össze nem hívása fölött — még csak a szombaton tartandó minisztertanácsban határoznak.

A budapesti gabnatözsdeéről.

Budapest, aug. 4. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Határidő üzlet:

Buza őszre 7.80—7.82.

Buza tavaszra 8.15—17.

Tengeri aug.—szept. 4.75—77.

Tengeri szept.—okt. 4.87—89.

Tengeri máj.—jun. 5.15—17.

Zab őszre 5.43—45.

Káp-repcze 10.70—75.

A közönség köréből.*)

— Németül áldozó magyar gyermekek. —

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Az iskolaév bezárta után, az iskolai értesítőknek a lapokban való folytonos ismertetésének idején, azt hiszem nem lesz késő az alábbi esetet becses lapjában közzé tenni, arra nézve, hogy az elmúlt iskolaévben a germánizálásnak mily erőszakos nyilvánulása fogantatosított Magyarországon Torontálmege székvaróságában akkor, midőn a helybeli városi elemi iskola 4-ik osztálybeli növendékei az első áldozásnál német nyelven oktatták be oly frázisokra, melyeknek értelmét a tanulók kétharmadrésze egyáltalán nem fogta fel. Arra nézve, hogy a tanulók közül milyen tulnyomó arányban volt a magyar elem képviselve, szolgáljon éppen az iskolai értesítőkből kitüntetett statisztika.

Tiszteletteljesen alulírott egyik fiam első áldozásának ünnepélyes funkciójáról a magyar anya kíséretében megjelenvén, megbotránkozva láttam, hogy fiam — a ki a németből rossz osztályozásban részesült, mert nem tud németül, — szajkó módjára németül mondta el a szavakat, melyeket nem ért, evvel nemcsak megbotránkozottatva lettek a magyar szülők, de nyilvánvalólag a vallásosság hátrányára történt az egész dolog, mert az oktató tisztelendő ur német intő és az egész életre emlékeztetésül hivatott szavait a gyermekek kétharmada nem értvén meg, a templomból minden meghatottság nélkül távoztak, mert nem tudták, hogy a tisztelendő ur mit mondott.

Mennyivel könnyebb és inkább helyén lett volna, ha Magyarországon, Torontálmege székvaróságában, az egynéhány németajku gyermek magyar nyelven végezte volna az első áldozás szép ceremóniáját!

Azon reményben, hogy tiszteit lapja hasábjain megjelenő feljajdulás a jövőre nézve eredményre vezetend, s hogy többé fiam — kiket magyarnak nevelni a magyar apának legszebb kötelessége — az első áldozás alkalmával nem fognak kényszeríteni németül áldozni, kérem, miszerint e soraimat becses lapjában közzétenni sziveskedjék oly megjegyzéssel, hogy a mennyiben a jelen soraimban foglalt tiltakozás eredményre nem vezetne, kénytelen volnék magasabb helyen orvoslást kérni arra nézve, hogy gyermekeim a vallás szent tanában ne idegen, hanem szülei nyelvén, az imádkozó magyar nyelven vezessenek be.

Hiszen ha németnek akarom nevelni gyermekeimet, nem Magyarországon, hanem Németországban fogom őket taníttatni.

A tiszteit Szerkesztő Urnak maradván stb. Nagybecskerek, 1892. aug. 4.

Egy apa.

* Az e rovatban díjtalanul közölt közérdekű közlésekért a felelőség a beküldőt illeti. A szerk.

Egy csúnya asszony története.

(Eredeti regény egy kötetben.)
— A „Torontál” számára írta: —
Törös Tivadar.

XII. (17-ik folytatás.)

As a korcsmáros, a kinél Dersei a Nyikulájra várt, éppen jó volt arra nézve, hogy ne tudjon meg tőle semmit! Uj ember volt a faluban és egy részeges parasztot ismert még csak mindössze, a kinek a nevét a mérőben ott olvashatta a kapitány fölírva egy rossz palatáblán. Egy kis rossz borral s gyatrán fölmelegedett borszékivel kellett tehát megelégedni, a míg a fontos detektív vált darabont visszatér. S ez annyival is inkább untató volt, mert az egész falu kinn volt aratni s ujságnak se lehetett valakit látni, a fulladt levegőjü vályogkorcsmárban.

Szerencse is, szerencsétlenség is volt, hogy Nyikuláj nem sokra vitte az első kémsemlén s egy jó óra mulva már visszatért. Lobogó ingujjával homlokát törülgette s meglátva a korcsmárost, csak annyit mondott túlvatossággal a kapitánynak, hogy „mehetünk”.

Dersei rögtön fogatott s pár perc mulva a három mokány ló vigan poroszkált vissza Doros felé.

A vallatás csak a kocsin vette kezdetét.

— Na, hogy vagyunk, Nyikuláj?
— Jól is, rosszul is, kapitány ur!
— Hogy-hogy?

— Az a két tolvaj nincsen itthon.

— És a harmadik, Zomora?

— Azt száz esztendő óta nem látta senki a faluban!

— Hát ok nélkül jöttünk, Nyikuláj?

— Nem éppen... és itt Nyikuláj intett a kocsisra, s egyet hunyorított a szemével mintegy jelezve, hogy jó volna, ha az nem hallana meg semmit.

A kapitány helyeslőleg bólintott, s astán odaszólt a kocsisnak:

— János!

— Hallom, tekintetes ur.

— Danolj valamit! Nagyon gyöngén mennek a kis mokányok! — János kivette a pipát a szája szögletéből, és kősbé csapva a lovaknak, csakhamar egész tüdejéből kezdte énekelni:

„Est a kerek erdőt, járom én,
Est a barna kis lányt várom én!...”

A kis mokányok aztán repültek, János pedig hova-tovább nagyobb tüzzel danolt, és így a szájban egész nyugodtan lehetett Nyikulájt kihallgatni.

— Na, beszélj fiam!

— Hát, tekintetes ur, az a két zaivány eltűnt a faluból, már vagy három esztendeje. Azt mondják, hogy két esztendeig valóságos ténsurak voltak itt, ugy szórták a pénst. El is fogták őket egy párszor s bevitték Dorosra, de nem tudtak nekik ártani, és haza jöttek s megest elkezdődött a fajn élet.

Aztán, mondom ugy három esztendővel eselőtt elfogyott a pénzük és azóta nyomuk veszett. Azóta nem tud róluk senki semmit.

— Így vagyunk? Es nem sok, Nyikuláj! Nem sok!

— Így voltam én is könyörgöm, de beszédközben Onucs az egyik esküdt azt mondta, hogy Nasztászia, az a tolvaj borláju özvegyasszony tudhat valamit a Laj-

csiról, mert a szeretője volt sokáig. Az isten szerencsésé tett, mert megkaptam a Nasztásziát a szolgabíróéknál, ahol számba mosott....

— És aztán, Nyikuláj?

— Hm. Nehezen ment, de mégis jött valami.

— Csak hamar, rukkolj ki vele fiam?

— Nasztászia előbb sirt, asután átkozódott mint ilyenkor szokás. Átkozta Lajcsit, Ferdit és elmondta őket mindennek ami csak a száján kitért. Különösen Lajcsit tette csuffá, mert azt ígérte, hogy elveszi és mégis egy zsidó csapos-leánnyal szökött meg a korcsmából; utána az akasztófavirág Ferdi is itthagya a falut. Kérdeztem, hogy mit hallott felőlük, de ő csak sópáncodott és nem hallgatott reám. Nagy bajjal aztán addig zaklattam, hogy a végén azt kérdezte a Nasztászia, hogy mi dolgom van velük? És azt hazudtam, hogy egy ur, — akivelők egyszer jót tettek amikor a szekerét a gazdával együtt kiemelték a Kis-Szamosból, — keresi nagyon őket, hogy hálás legyen. — Nasztászia nagyot nézett és amikor az ingemre mondtam, hogy ez igaz, azt mondta, hogy a mult esztendőben mikor a zsidó árendással bent járt Doros-Aknán aóért, akkor azt hallotta, hogy a Lajcsi és a Ferdi ott dolgoznak a bányában, de hát ő nem látta őket, mert lent voltak a bányában és ő félt bemenni a mélységbe....

— A mult esztendőben? — Kérdé magá elé néve a kapitány.

— Igen.

— Baj, baj es, Nyikuláj! Hanem a többi aztán az én dolgom! Most te jól beszéltél; légy ügyes Doros-Aknán is, mert most oda megyünk!

Erre elhallgattak mind a ketten s csak a kocsis fuja még mindig nagy kedvvel tovább a nótát, hogy „Akkor szép az erdő....”

Délben a dorosi városzás előtt állott meg a kocsi és Dersei Nyikulájjal csak ugy futtában falt valamit és két rendört ültetve a kocsi áthajtottak Doros-Aknára, hova egy jó felóra mulva, vigan vágattak be a jó kis mokány lovak.

Doros-Akna nagy hegyen épült falu, mely teljesen alá van már ásva és az egész falu egy óriási boltozat fölött fekszik. Egy kis földrengés kell csak és az érdekes hegyi falu szép oláh asszonyaival, sóhivatalaival és dusan termő szőlőivel belehull a rettenetes mélységbe, az örökös sirba.

A hogy a keskeny, egyenes országut a falu szájánál véget ér, kétsor ház fogadja az érkezőt s egy kis halomig vezetve, ott szét-szórt házak kezdik megbontani egyenes utcáját. A halom teteje egész térségében lapályos és itt vannak elhelyezve az óriási sóraktárak, másszálók, a mássamester házikója és a sóáruda. Az egész lapályos felületnek mintegy a kösepén van a főlhuzó gépezet, mely a bánya mélyéből ontja föl a kifogyhatlannak tetsző szürkés-fehér só, nagy kockákra csákányolva, faragva.

Es a gépezet egy meglehetősen nagy földél alatt áll s két négyszögmeternyi nyíláson át közlekedik a bányával. E nyílást két csapó-ajtó fűdi, közöttük egy tenyérnyi kerek lyukkal, melyben az óriási sókösár erősen drótozott kötele suhan le és föl, az üres vagy telt kötélkösárral. A kösár kötele pár méternyire hatalmas csigakerékre teke-

rődik, melyet három ló vontat ugy mint a szárazmalmok nagy kerekét. Egy küllön egy kocsis ül és hajtja nagy nyugalommal a lovakat, csak akkor állitva meg a többnyire fáradt párákat, mikor a sóval telt kösár nagy robajjal kétfelé csapja a bányanyilás ajtait.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagy-Kikinda—nbecskereki vasutvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I.II.III. osztály		
Budapest ind.		6.30	8.25	2.34
Temesvár "		9.30	11.20	4.00
Nagy-Kikinda		3.05	4.05	7.20
Karlova		4.09	4.46	8.04
Beodra		4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs		5.38	5.38	9.02
Kumán		6.06	5.56	9.22
Melencse		6.40	6.15	9.43
Ellemér		7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	érk.	7.38	6.51	10.14

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3501	3511	3518
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek	ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér		6.06	12.21	7.44
Melencse		6.30	12.51	8.16
Kumán		6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs		7.11	1.49	9.19
Beodra		7.45	2.29	10.04
Karlova		7.58	2.42	10.23
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.12
Temesvár		—	5.20	4.24
Budapest		1.30	—	8.16

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

Verscez—Nagy-Becskek.		3648*	3602	3612
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I.II.III. o.		
Verscez	Temesvár ind.	—	—	12.00
Verscez-Rét		5.50	—	2.30
*Temes-Paulis		5.57	—	2.35
Bethlen-Tanya		6.03	—	2.32
*Szivattyutelep		6.11	—	2.42
*Loudon-Tanya		6.23	—	2.54
Nagy-Margita		6.29	—	3.04
Zichyfalva		6.37	—	3.14
Györgyháza		6.49	—	3.25
Szécsénfalva		7.01	—	3.40
Ó-Lécs		7.16	—	3.57
Kanak		7.24	—	4.07
Bóka		7.33	—	4.19
Szécsány		7.49	—	4.38
Párdány l. alul.	érk.	8.00	—	4.52
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.04
Szárca		4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor		4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes		4.50	8.43	5.46
Lázárföld		5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart		5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	érk.	—	—	6.35

Nagy-Becskek—Verscez.		3601	3611
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart		8.22	5.25
Lázárföld		8.50	5.58
Pusztá-Kenderes		8.56	6.06
*Lajosmajor		9.2	6.14
Szárca		9.16	6.30
Szécsány	érk.	9.29	6.43
Szécsány	ind.	9.44	7.00
Bóka		9.57	7.13
Kanak		10.14	7.35
Ó-Lécs		10.23	7.43
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.32	7.58
Györgyháza		10.43	8.10
Zichyfalva		10.54	8.27
Nagy-Margita		11.09	8.43
*Loudon-Tanya		11.18	8.53
*Szivattyutelep		11.26	9.01
Bethlen-Tanya		11.39	9.15
*Temes-Paulis		11.47	9.25
Verscez-Rét		11.55	9.33
Verscez	érk.	11.59	9.37
Temesvár		3.16	—

Szécsány—Párdány.		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány	ind.	9.34	7.05
Módos		9.56	7.32
*Fény		10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeken fel- vagy leszállás végett áll meg.

Dr. Brájler Lajos fel. szerk. távollétében a szerkesztésért felelős Jurkovic Aladár, főmunkatárs.

MINDEN KÜLÖN TUDÓSÍTÁS HELYETT:

ECKSTEIN MALVIN

RADITZ JÓZSEF

JEGYESEK. (360-1.1)

NAGYBECSKEREK.

GYÖR.

81. sz. 37. eb.

(359-1.1)

Pályázat.

Hatóságunk területén a több erdőbirtokra nézve közösen alkalmazott vojloviczi erdőri állás lemondása folytán megüresedvén, elnyerni akarók felhivatnak az 1879. évi erdőtvény 37. §-ában körülírt kellékeket igazoló hiteles okmányokkal felszerelt, kellőleg bélyegzett folyamodványukat, legkésőbb f. évi **augusztus hó végéig** — ha szolgálatban állanak — előjáró hatóságuk úján, különben pedig közvetlenül nyujtsák be bizottságunkhoz.

A hatóságilag megállapított illetmények következők:

1. Évi bér: 300 forint készpénz.

2. Természetbeni lakás, mely áll: 1 szoba, 1 kamra, 1 istálló 4 drb marhára és 400 □ öl kert.

3. 2 hold szántóföld illetmény.

4. 8 ürméter kemény dorong tűzifa illetmény.

5. Legeltetési jog, 1 drb tehén, 1 drb ló és 1 drb kocza malaczaira.

A 300 frt bér a kinevezési okmányban megüvezendő erdőbirtokosok által fog kifizettetni.

Torontálmegye közig. erd. bizotts. Nagybecskerek, 1892 július 18. üléséből.

Rónay, főispán.

Birtokot keresek.**Megvételre:**

Azonnali készpénzfizetés mellett, 2500-3000 kat. hold terjedelemben. Feltételek: Vasúthoz közel, első rendű legyen, jó épületekkel, vízmentes.

Továbbá több kisebb terjedelmű birtokot is.

Haszonbérbe:

Egy 2500-3000 kat. holdas, és több kisebb terjedelmű, elsőrendű szántóföldből álló birtokot.

Szíves ajánlatokat, a földterület teljes leírásával, a feltételek és utolsó ár közlésével csak tulajdonosoktól kér

Rosenberg Károly,

Arad, Simonyi-utca 2. szám.

(362-6.1)

Pleitz Fer. Pál

könyv- és könyomdája

Nagy-Becsckereken

Uri-utca 276-4. szám alatt

ajánlkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és ízléses elkészítésére.